

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/75/2014
Identifikačné číslo spisu: 2013200419
Dátum vydania rozhodnutia: 24.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2013200419.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobcu: MEROCO, a.s., so sídlom Trnavská cesta, 920 41 Leopoldov, IČO: 35 775 203, zastúpeného advokátskou kanceláriou G. Lehnert, k.s., so sídlom Rajská 7, Bratislava proti žalovanému: Inšpektorát práce Trnava, so sídlom Jána Bottu č. 4, Trnava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného - protokolu č. ITA-16-36-2.2/P-B22-13 zo dňa 21.3.2013, č. spisu 97/3954/13 a dodatku č. 1 k protokolu č. ITA-16-36-2.2/D-B22-13, č. spisu 97/5413/13 zo dňa 12.4.2013 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/58/2013-99 zo dňa 12. júna 2014 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/58/2013-99 zo dňa 12. júna 2014 potvrdzuje.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného - protokolu č. ITA-16-36-2.2/P-B22-13 zo dňa 21.3.2013, č. spisu 97/3954/13 a dodatku č. 1 k protokolu č. ITA-16-36-2.2/D-B22-13, č. spisu 97/5413/13 zo dňa 12.4.2013, ktorým žalovaný skonštatoval, že žalobca ako zamestnávateľ pred začatím, ani počas vykonávania zvaračských prác na prepojovacom potrubí nádrže s masnými kyselinami v sklade chemikálií neposúdil dôsledné riziko vyplývajúce z tejto činnosti a nevyhodnotil zvaracie práce ako práce so zvýšeným nebezpečenstvom napriek tomu, že pri použití spôsobu skladovania masných kyselín boli vo vnútornom priestore nádrže vytvorené podmienky pre vznik výbušnej atmosféry zmesi vzduchu a pár horľavých kvapalín, čo je porušením povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 6 ods. 1 písm. c) zák. č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nedodržaním bezpečnostnej úrovne upravenej v článku 3.6.1.3 STN 05 0601:1993. Ďalej bolo v dodatku protokolu konštatované, že žalobca ako zamestnávateľ nezabezpečil podmienky pre bezpečný výkon zvaračských prác na prepojovacom potrubí zaústením do otvoreného hrdla nádrže s masnými kyselinami v sklade chemikálií, pretože vo vnútornom priestore nádrže nebola vytvorená

ochranná dusíková atmosféra a v nádrži vznikla výbušná atmosféra zmesi vzduchu a pár horľavých kvapalín, čo je porušením povinnosti vyplývajúcej z ust. § 6 ods. 1 písm. d) zák. č. 124/2006 Z. z..

V súvislosti s námietkami žalobcu dospel krajský súd k záveru, že žalobca spochybnil svoju zodpovednosť na vzniknutom výbuchu a následnom požiari, keď podľa názoru žalobcu dostatočným spôsobom zhodnotil prostredie v ktorom sa mali vykonávať zvaračské práce ako nevýbušné, keď toto prostredie nekvalifikoval na základe dokumentu odborne spôsobilej osoby na posudzovanie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vo výbušnom prostredí. Podľa názoru žalobcu závery konštatované v protokole resp. v jeho dodatku, podľa ktorých došlo z jeho strany k nedostatočnému vyhodnoteniu prostredia, v ktorom sa zvaračské práce mali vykonávať, sú nesprávne. Žalobca sa odvolával na klasifikáciu priestorov zo strany odborne spôsobilej osoby - spoločnosti RISK CONSULT s.r.o. Podľa názoru krajského súdu bol nesprávny argument žalobcu, že sklad chemikálii označený ako SO 04 nebol klasifikovaný ako priestor kde hrozí nebezpečenstvo výbuchu, pretože žalovaný túto skutočnosť nespochybňoval, že žalobca takúto klasifikáciu objektu vykonal, avšak podľa názoru žalovaného bol povinný opätovne prehodnotiť prevádzkový stav v čase keď malo prísť k vykonaniu zvaračských prác.

Ďalej krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že pred začatím vykonávania zvaračských prác sa do nádrže pomocou hadice vlozenej do otvoreného hrdla vo vrchnej časti nádrže prečerpávali masťné kyseliny nepretržite po dobu 44 hodín, čím bol umožnený priestor vzdušného kyslíka do nádrže s masťnými kyselinami. Ďalej bolo zistené, že nakoľko hrdlo nádrže bolo otvorené, nemohla byť v danom priestore vytvorená ochranná dusíková atmosféra. Z doloženej dokumentácie, ako aj z výpovede zvarača ktorý vykonával v kritický deň zvaranie na potrubí bolo zistené, že počas skladovania masťných kyselín za bežného prevádzkového stavu boli tieto nádrže chránené ochrannou dusíkovou atmosférou, masťné kyseliny boli uskladňované v zásobnej nádrži, do ktorej nebol prístup vzdušného kyslíka. Ďalej bolo zistené, že v priestoroch sa nachádzalo zvýšené množstvo metanolu, pričom z prevádzkového predpisu vyplýva, že maximálny prípustný obsah metanolu v masťných kyselinách je 1%, pričom v masťných kyselinách pritekajúcich do nádrže bol zistený zvýšený obsah metanolu 2,3 %. Voľný prístup kyslíka do nádrže, absencia ochrannej dusíkovej atmosféry a zvýšený obsah metanolu teda nezodpovedali bežnému prevádzkovému stavu, ktorého dodržiavanie predpokladal spracovateľ dokumentu o ochrane pred výbuchom pri zaradení priestorov skladu chemikálii medzi priestory bez nebezpečenstva výbuchu (spoločnosť RISK CONSULT s.r.o.) a práve táto zmena bežného prevádzkového stavu mala byť zohľadnená žalobcom pri posudzovaní spôsobilosti prostredia na vykonávanie zvaračských prác. Zavinenie žalobcu spočíva teda v tom, že vychádzal pri zhodnocovaní pracovného prostredia len z dokumentu, ktorý daný priestor neoznačoval ako priestor kde hrozí nebezpečenstvo výbuchu, avšak vzhľadom na mimoriadne okolnosti spočívajúce v zmene bežného prevádzkového stavu (natekanie masťných kyselín cez otvorené hrdlo nádrže, nevytvorenie ochrannej dusíkovej atmosféry a prítomnosť metanolu), bol povinný pred začatím zvaračských prác posudzovať riziko vyplývajúce z tejto činnosti, s prihliadnutím na použitý spôsob skladovania masťných kyselín a následným vytvorením podmienok pre bezpečný výkon zvaracích prác na prepojovacom potrubí.

K námietke žalobcu, podporenej doloženým znaleckým posudkom č. 2/2013 znalca prof. I. V. P., CSc., podľa ktorej žalovaný vôbec nevenoval žiadnu pozornosť pochybeniam ku ktorým došlo zo strany zvaračov (otvorený guľový ventil, vyhotovenie nerozoberateľného prepaju, nedostatočné vyhodnotenie prostredia po prestávke zo strany zvaračov a pod.) krajský súd poukázal na to, že tieto skutočnosti mohli negatívne ovplyvniť proces zmeny prostredia z nevýbušného na výbušné, avšak neboli rozhodujúcimi skutočnosťami ovplyvňujúcimi tento proces zmeny. Navyše tieto skutočnosti samy o sebe nezbavovali žalobcu reagovať na zmenu podmienok prostredia v čase keď toto prostredie klasifikovala spoločnosť RISK CONSULT, s.r.o. a podmienok ktoré nastali v dôsledku natekania masťných kyselín do nádrže, teda podmienok ktoré neboli zo strany odborne spôsobilej osoby na klasifikáciu výbušnosti prostredia skúmané. Zodpovednosť žalobcu spočíva práve v tom, že nedostatočne reagoval na zmeny prostredia v ktorom sa mali zvaračské práce vykonávať a spoľahol sa len na zhodnotenie tohto prostredia podľa klasifikácie, ktorá bola vykonaná dávno predtým ako došlo k natekaniu masťných kyselín do nádrže cez otvorené hrdlo umiestnené navrchu nádrže, čo zabráňovalo

tomu, aby bola vytvorená ochranná dusíková atmosféra a zároveň umožňovalo prístup vzdušného kyslíka do tohto priestoru, ktorý s prítomnou vysokou koncentráciou metanolu vytvoril takú zmenu prostredia, že hrozilo nebezpečenstvo výbuchu.

K otázke spoluzavinenia zváračov spočívajúcim v nesprávnom postupe vykonávania zváračských prác, krajský súd uviedol, že túto otázku treba riešiť až následne, pretože žalobca ako zamestnávateľ je povinný v každom čase zabezpečiť pracovisko a pracovné postupy a organizáciu práce tak, aby nedošlo k ohrozeniu bezpečnosti a zdravia zamestnancov, čo žalobca zjavne nevykonával. Spoluzavinenie zváračov bude možné zohľadniť (v prípade že bude jednoznačne preukázané) napr. pri ukladaní výšky pokuty za správny delikt, pokiaľ žalovaný k takémuto rozhodnutiu pristúpi. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol v zmysle ust. § 250k ods. 1 OSP a procesne neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP žalobu zamietol po zistení, že žaloba nie je dôvodná, pretože správny orgán v napadnutom rozhodnutí zistil dostatočne skutkový stav a napadnutý protokol s jeho dodatkom vychádzal z objektívne zistených skutočností.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Uviedol s poukazom na § 205 ods. 2 písm. f/ v spojení s § 246c prvá veta OSP, že krajský súd nesprávne právne posúdil vec, keď sa stotožnil so závermi žalovaného uvedenými v protokole. Navrhol, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil a protokol Inšpektorátu práce Trnava č. ITA-16-36-2.2/P-B22-13 zo dňa 21.3.2013, č. spisu 97/3954/13 v znení dodatku č. 1 k protokolu č. ITA-16-36-2.2/D-B22-13 zo dňa 12.4.2013, č. spisu 97/5413/13 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Namietal, že z dokumentu o ochrane pred výbuchom, vyhotovenom spoločnosťou RISK CONSULT, s.r.o. explicitne vyplýva, že sklad SO04 bol klasifikovaný, ako priestor bez nebezpečenstva výbuchu za každého prevádzkového stavu a že je úplne nepodložené označovať natekanie masných kyselín do nádrže za mimoriadny prevádzkový stav vyžadujúci nové zhodnotenie tohto prostredia. Za nesprávne považoval ponechanie znenia nedostatku v časti B/ bod 2. Protokolu v tom zmysle, že absencia dusíkovej ochrannej atmosféry bola jednou z príčin výbuchu, keďže žalovaný akceptoval pripomienku žalobcu, že účel ochrannej dusíkovej atmosféry nebol v projektovej dokumentácii vymedzený ako ochrana pred výbuchom pár horľavých kvapalín v sklade chemikálií a poukázal aj na závažné pochybenia na strane zváračov. Namietal tiež, že pokiaľ ide o príčinu výbuchu, žalovaný v celom rozsahu vychádzal zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ; zopakoval tvrdenia z vyjadrenia zo dňa 2.6.2014.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu potvrdil. Uviedol, že podľa technologických schém skladovania masných kyselín, predložených žalobcom počas výkonu inšpekcie práce, boli jednotlivé nádrže v sklade chemikálií uzatvorené bez možnosti prístupu kyslíka a boli pripojené k rozvodu dusíka. Z predložených technologických postupov nemohol spracovateľ dokumentu o ochrane pred výbuchom predpokladať skladovanie masných kyselín v otvorenej nádrži. Keďže o tomto neobvyklom prevádzkovom stave skladovania masných kyselín mal žalobca jednoznačne vedomosť, bolo jeho povinnosťou pred začatím vykonávania zváracích prác na prepojovacom potrubí predmetnej nádrže posúdiť riziko vyplývajúce z tejto činnosti a podľa výsledku posúdenia vykonať potrebné bezpečnostné opatrenia. Bez ohľadu na účel použitia ochrannej dusíkovej atmosféry je nezvratiteľným faktom, že pri bežnom prevádzkovom stave skladovania masných kyselín mala byť ochranná dusíková atmosféra v nádrži neustále udržiavaná. Pri spôsobe skladovania masných kyselín, ktorý použil žalobca pred vznikom výbuchu, bola nádrž s masnými kyselinami otvorená a prívod dusíka do nádrže bol odstavený. Žalobca nezabezpečil podmienky pre bezpečný výkon zváracích prác na prepojovacom potrubí nádrže, pretože vedome použil taký výrobný postup, pri ktorom vo vnútri nádrže nebola vytvorená ochranná dusíková atmosféra a v nádrži prišlo k vytvoreniu výbušnej atmosféry zmesi vzduchu aparát horľavých kvapalín. Žalobca jednoznačne nedodržiaval technologický stanovený postup pre skladovanie masných kyselín, keď masné kyseliny pred začatím zváracích prác skladoval v otvorenej nádrži s možnosťou prístupu vzdušného kyslíka a nezabezpečil udržiavanie ochrannej dusíkovej atmosféry v nádrži. Uvedeným postupom umožnil vytvorenie výbušnej atmosféry zmesi vzduchu a pár horľavých kvapalín nachádzajúcich sa v nádrži, čo v konečnom dôsledku viedlo k

výbuchu nádrže a smrti zvárača. V zmysle právnych predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci za technický stav zariadení, bezpečnú prevádzku a dodržiavanie výrobných postupov zodpovedá jednoznačne zamestnávateľov, ktorý technické zariadenie prevádzkuje.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP), ktorý upravuje v § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov (§ 492 ods. 2 SSP). V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 211 a nasl. OSP) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní a dospel k záveru, že podanému odvolaniu nie je možné vyhovieť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

V správnom súdnictve súdy preskúmajú na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP). Súdy v správnom súdnictve prejednávajú na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu ako aj konania, ktoré im predchádzali, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vypořiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu. Najvyšší súd SR sa oboznámil s obsahom súdneho spisu, tvrdeniami oboch účastníkov, ako aj so závermi krajského súdu, ktoré považuje za vecne i právne správne, pričom nezistil žiadnu vadu konania, ktorá by zakladala dôvod pre zrušenie

rozhodnutia krajského súdu.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd SR s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd SR sa vo svojom odôvodnení obmedzí na skonštatovanie správnosti dôvodov a ich doplnenie na zdôraznenie ich správnosti.

Žalobca v odvolaní uviedol viaceré odvolacie dôvody, ktoré obsahovo zodpovedajú argumentácii v prvostupňovom (súdnom preskúmaťavacom) konaní. Opakovane poukázal na dokument o ochrane pred výbuchom, podľa ktorého sklad SO04 bol klasifikovaný ako priestor bez nebezpečenstva výbuchu za každého prevádzkového stavu. Krajskému súdu vytýkal, že bez ďalšieho zopakoval tvrdenia žalovaného o absencii ochrannej dusíkovej vrstvy ako jednej z príčin výbuchu a pochybení žalobcu, hoci dusíková atmosféra nemala podľa projektovej dokumentácie slúžiť na zabránenie výbuchu (ale na zabezpečenie kvalitatívnych parametrov výrobného procesu) a ani nemohla byť počas vykonávania predmetných zváracích prác aktívna. Poukázal na znalecký posudok prof. Ing. V. P., CSc., z ktorého je zrejmé, že zvárači nedodrжали dojednaný postup práce, nakoľko namiesto rozoberateľného prepoja vyhotovili nerozoberateľný potrubný prepoj. Namietal, že pri posudzovaní príčiny výbuchu žalovaný vychádzal v celom rozsahu zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ a na podporu svojho tvrdenia doložil štúdiu Inž. G. B., ktoré skutočnosti uviedol už vo vyjadrení z 2.6.2014 a krajský súd sa nimi nezaoberal.

K tvrdeniam žalobcu v odvolaní možno len zopakovať, že najvyšší súd považuje za správne a vyslovené v súlade so správnym uvážením (§ 245 ods. 2 OSP) závery žalovaného, že spracovateľ dokumentu o ochrane pred výbuchom pod pojem všetky prevádzkové stavy nezahrnul stav skladovania mastných kyselín v otvorenej nádrži bez prítomnosti ochrannej dusíkovej atmosféry, keďže z predložených technologických postupov nemohol takýto stav predpokladať. Žalobca mal vedomosť o tomto neobvyklom prevádzkovom stave skladovania mastných kyselín a bolo jeho povinnosťou pred začatím vykonávania zváracích prác na prepojovacom potrubí predmetnej nádrže posúdiť riziko vyplývajúce z tejto činnosti a podľa výsledku posúdenia vykonať potrebné bezpečnostné opatrenia. Žalobca sa nezaoberal posúdením rizika a vychádzal len z toho, že priestor skladu nebol spracovateľom dokumentu o ochrane pred výbuchom zaradený medzi priestory s nebezpečenstvom výbuchu. Žalobca nepostupoval v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a nesplnil si príslušné zákonné povinnosti, teda pred začatím zváracích prác nevyhodnotil, či v priestoroch, v ktorých sa bude zvärať, ako aj v príľahlých priestoroch nepôjde o prácu so zvýšeným nebezpečenstvom, medzi ktoré patria aj zváracie práce, počas ktorých hrozí zvýšené nebezpečenstvo výbuchu. V tej súvislosti je potrebné poukázať aj na závery znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ, v ktorom sa konštatuje, že napriek tomu, že podľa predloženého záznamu systém ochrannej dusíkovej atmosféry pracoval, v predmetnej nádrži v inkriminovanom čase ochranná dusíková atmosféra jednoznačne nebola vytvorená. Inak by nemohlo dôjsť k výbuchu. Z toho vyplýva, že žalobca ako zamestnávateľ, porušil ustanovenie § 6 ods. 1 písm. d/ zákona č. 124/2006 Z.z., ktoré porušenie spočívalo v tom, že nezabezpečil podmienky pre bezpečný výkon zváracích prác na prepojovacom potrubí nádrže, pretože vedome použil taký výrobný postup, pri ktorom vo vnútri nádrže nebola vytvorená ochranná dusíková atmosféra a v nádrži prišlo k vytvoreniu výbušnej atmosféry zmesi vzduchu a pár horľavých kvapalín. K tvrdeniu žalobcu, že zvárači nedodrжали dojednaný postup práce, je potrebné uviesť, že takýto záver z obsahu spisu nevyplýva; žalobca nevydal pred začatím zváracích prác písomné povolenie na zváranie, v ktorom by boli uvedené potrebné opatrenia, ktoré sa majú vykonať pred začatím zvárania; zvárači neboli informovaní o nebezpečenstvách a ohrozeniach a o tom, že by pri zváraní prepojovacieho potrubia do nádrže hrozilo nebezpečenstvo

výbuchu alebo požiaru látky nachádzajúcej sa v nádrží.

V ostatnom najvyšší súd odkazuje na dôvody napadnutého rozsudku krajského súdu, s ktorými sa stotožnil (§ 219 ods. 2 OSP).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel najvyšší súd k záveru, že v preskúmvanej veci bol dostatočne zistený skutkový stav a bol z neho vyvodený správny právny záver. Z dôvodov uvedených vyššie preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP. Neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.